୨୭-୧୧-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:—ବାବାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ହଦ ଏବଂ ବେହଦରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯାଉଛି, ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗ ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବାର ଅଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଧାରଣା କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ହୋଇଥାଏ ?

ଉ□ର:- ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିବ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବେ, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଧାରଣା ଭଲ ଭାବରେ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ପାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ଓଲଟା-ସୋଲଟା ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ନିରନ୍ତର ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାତ୍ର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଧାରଣା ହୁଏ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟର ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ରଚନା କରାଯାଇଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହଦ ଏବଂ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ହଦ ଓ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ନିବାସ କରନ୍ତି । ତାହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ଯେଉଁ ଅର୍ଥକୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଟପିକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି ଏବଂ ପରେ ବୈରାଗ୍ୟ । ଜ୍ଞାନକୁ କୁହାଯାଏ ଦିନ, ଯେତେବେଳ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହୁଏ ସେଠାରେ ଏହି ଭକ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନ ରହେ ନାହିଁ । ତାହା ହଦ୍‌ର ଦୁନିଆ କାରଣ ସେଠାରେ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ରହନ୍ତି । ପୁଣି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧର୍ମ ହିଁ ନଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଥବା ତ୍ୟାଗ ନଥାଏ । ପୁଣି ପରେ ସୃଷ୍ଟିର ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ଉପରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି । ଏଠାରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲେ । ହଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବେହଦର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ । ବାବାଙ୍କର ତ ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଏ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ହଦରେ କେତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ରହନ୍ତି ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଏ । ଏବେ ତୁମକୁ ହଦ ଏବଂ ବେହଦରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବାର ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ଛୋଟ ଦୁନିଆ ରହେ । ସେଠାରେ ସନ୍ନ୍ୟାସ ବା ବୈରାଗ୍ୟ ଆଦି ନଥାଏ । ପରେ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ ଘରଗୃହସ୍ଥର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏକଥା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ତାହାକୁ କୁହାଯାଏ ହଠଯୋଗ ଏବଂ ହଦ୍‌ର ସନ୍ନ୍ୟାସ । କେବଳ ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡ଼ି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଦ୍ୱାପରଯୁଗରୁ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ସେଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନ ନଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତୟା ଯୁଗ ସୁଖ । ଭକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଦୁଃଖ । ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ପୁଣି ଦୁଃଖ ଏବଂ ସୁଖରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯିବାର ଅଛି । ହଦ୍, ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ । ମନୁଷ୍ୟ ଯା□ ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି ନା । କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ର ଅଛି, ଆକାଶ ଅଛି । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନ୍ତ ପାଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏରୋପ୍ଲେନ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ତେଲ ଆବଶ୍ୟକ ଯେପରି ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାବ□ନ କରିପାରିବେ । ବହୁତ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବେହଦକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ସୀମା ଭିତରେ) ହିଁ ଯିବେ । ତୁମେ ତ' ହଦ୍, ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯାଉଛ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହଦ ରହିଛି । ବହୁତ ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ ରହନ୍ତି । ତାହାକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କାହାଠାରେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯିଏକି ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଏକଥା ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଏହାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯାଅ । ସେଠାରେ ତ' କିଛି ବି ନଥାଏ । କେତେ ବି ଦୂରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆକାଶ ହିଁ ଆକାଶ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ହଦ୍, ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ । କେହି ବି ଏହାର ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ବେଅନ୍ତ । ବେଅନ୍ତ କହିବା ତ ସହଜ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହଦକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି, ବେହଦକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି । ଅମୁକ ଅମୁକ ଧର୍ମ ଅମୁକ-ଅମୁକ ସମୟରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଛି । ତେବେ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଇଥାଏ ସତ୍ୟଯୁଗର ହଦ୍ ଆଡ଼କୁ, ପୁଣି କଳିଯୁଗର ବେହଦ ଆଡକୁ, ପୁଣି ଆମେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯିବା, ଯେଉଁଠାରେ କିଛି ବି ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉପରକୁ ଆମେ ଯାଉଛେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମର

ଘର ଶାନ୍ତିଧାମ, ସ୍ୱିଟ୍‌ହୋମ୍ ରହିଛି । ଏମିତି ତ' ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱିଟ୍‌ହୋମ୍ କୁହାଯିବ କାରଣ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥାଏ, ଏବଂ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟର ସୁଖ ଉଭୟ ଥାଏ । ଘର ପରମଧାମକୁ ଗଲେ ସେଠାରେ କେବଳ ଶାନ୍ତି ଥିବ, ସୁଖର ଇଚ୍ଛା ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ ଏବଂ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ସେଠାରେ ତ' ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ସୁଖର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ତ ସୁଖର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ନାହିଁ ।

ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଚାଲେ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଅଶାନ୍ତି ୫ ବିକାରରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ତୁମେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ସେମାନେ ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯେପରି ଏକଦମ୍ ବୋକା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଳ୍ପକୁ ଯଦି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କୁହାଯିବ ତେବେ ଏହାକୁ ତ ନିର୍ବୋଧତା କୁହାଯିବ ନା । ଏଥିରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ସଭ୍ୟତା ନାହିଁ । ଦେବତାଙ୍କଠାରେ କେତେ ଦୈବୀ ସଭ୍ୟତା ଥିଲା । ତାହା ଏବେ ଅସଭ୍ୟତା ହୋଇଯାଇଛି । କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଆସୁରୀଗୁଣ ଆସିଯାଇଛି । ଆଗରୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲ । କାମ କଟୁରୀ ଚଳାଇ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖୀ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କୁହାଯାଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଛି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍କଟ ସେନାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ତେବେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ତ ତ୍ରେତାୟା ଯୁଗରେ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ପୁଣି ମର୍କଟ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ ପୁଣି ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ରାମଙ୍କ ସୀତାଙ୍କୁ ଚୋରି କରାଗଲା । ଏଭଳି କଥା ତ ସେଠାରେ ହୁଏ ହିଁ ନାହିଁ । ଜୀବଜନ୍ତୁ ଆଦି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ନେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଆଦି ଯେତେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେତେ ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ କ'ଣ ରହିବେ । ଏହା ସାରା ବେହଦର ଡ୍ରାମା ଅଟେ ଯାହାକୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦୂରଦର୍ଶୀ ହେବାର ଅଛି । ଆଗରୁ ତୁମକୁ ଏସବୁ କିଛି ବି ଜଣାନଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ପୁଣି ସୃଷ୍ଟି ନାଟକକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କିଏ ଅଟନ୍ତି ? ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ତ ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ଳୋକରେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରନ୍ତି— ଉଚ୍ଚ ତୋର ନାମ... ଏବେ ତୁମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରବାର ରହିଛନ୍ତି । ବାବା ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦ ଉଭୟର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତାହା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିବା ସ୍ଥାନ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଯେପରି ତୁମେ ଏଠାରେ ଆକାଶ ତ[illegible]ରେ ବସିଛ, ଏଥିରେ କ'ଣ କିଛି ଦେଖାଯାଏ କି ? ରେଡ଼ିଓରେ କୁହନ୍ତି ଆକାଶବାଣୀ । ଏହି ଆକାଶ ତ ବେଅନ୍ତ ଅଟେ । ଏହାର ଅନ୍ତକୁ କେହି ବି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆକାଶବାଣୀ କହିବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ବୁଝିବେ । ଏହି ଯେଉଁ ମୁଖ ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଅଟେ । ମୁଖରୁ ବାଣୀ ବାହାରିଥାଏ । ଏହା ତ' ସାଧାରଣ କଥା । ମୁଖରୁ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା ଯାହାକୁ ଆକାଶବାଣୀ କୁହାଯାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ଦ୍ୱାରା ବାଣୀ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପୁରା ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି ବୁଝିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ଯେଭଳି ଆମେ ଆତ୍ମା ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି, ତା'ପରେ ପୁଣି ପ୍ରବୃ[illegible]ମାର୍ଗର ଯୁଗଳମେରୁ । ପୁଣି କ୍ରମଅନୁସାରେ ମାଳାରେ ଦେଖ କେତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି (୧୦୮ ମାଳା) । ପୁଣି ସୃଷ୍ଟି ବଢି ବଢି କେତେ ବିରାଟ ହୋଇଯାଏ । କେତେ କୋଟି କୋଟି ଦାନା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା ଅଟେ । ଏହା ସବୁ ପାଠପଢ଼ା । ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କର । ବୃକ୍ଷର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ତ' ତୁମେ ଶୁଣୁଛ । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ବୀଜ (ମଞ୍ଜି) ଉପରେ ରହନ୍ତି । ଏହା ଭେରାଇଟି (ବିଭିନ୍ନ) ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ଏହାର ଆୟୁ କେତେ ବର୍ଷ ? ବୃକ୍ଷ କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଏହିକଥା ସାରାଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଆୟୁ ବିଲକୁଲ୍ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ଅଟେ । ୫୦୦୦ ବର୍ଷରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମଜବୁତ ହେଉଛ । ମଜବୁତ ସେତେବେଳେ ହେବେ ଯେବେ ପବିତ୍ର ହେବେ । ଏହି ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପାତ୍ର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୁଣି ଜ୍ଞାନ ଏଭଳି ସହଜ ହୋଇଯିବ ଯେପରି ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ନଲେଜ୍‌ଫୁଲ୍ କୁହାଯିବ । ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ମାଳାର ଦାନା ହୋଇଯିବ । ଏଭଳି କଥା ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଆତ୍ମା (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀର

ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଦେବତାମାନଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ବାବା ଗୋଟିଏ ଥର ହିଁ ଆସି ଗୁରୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ପାର୍ଟ ବଜାଇବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ୫୦୦୦ ବର୍ଷ ପରେ ଆସି ପାର୍ଟ ବଜାଇବେ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛି ମୁଁ । ପୁଣି ମେରୁ ଯୁଗଳଦାନା ଅଛନ୍ତି । ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ ଥିଲେ, ସିଏ ପୁଣି ଯାଇ ଶେଷରେ ଆଦିଦେବ, ଆଦିଦେବୀ ହେବେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଅ ତେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ଇଏ ତ' ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ହିଁ ନଲେଜଫୁଲ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନଲେଜ୍ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଧାରଣା ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ସାଧାରଣ କଥା, କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ତ' ଏଥିରେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ପବିତ୍ର ପାତ୍ରରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଧାରଣ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ରତ୍ନ ଅଟେ । ବାବା ତ' ହୀରା ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ବହୁତ ଭଲ ହୀରା, ମାଣିକ ଇତ୍ୟାଦି ଆସିଲେ ତାକୁ ରୂପାର ଡବାରେ, ତୁଳାରେ ଭଲ ଭାବରେ ରଖୁଥିଲେ । ଯେ କେହି ବି ଦେଖିବେ ତ କହିବେ ଏହା ତ ବଡ଼ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅଟେ । ଭଲ ବସ୍ତୁ ଭଲ ପାତ୍ରରେ ହିଁ ଶୋଭା ପାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମର କାନ ଶୁଣୁଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଧାରଣା ହେଉଛି । ଯଦି ପବିତ୍ର ଥିବେ, ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କଠାରେ ଥିବ ତେବେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବ । ନଚେତ୍ ସବୁ ବାହାରିଯିବ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କେତେ ଛୋଟ । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ଭରି ରହିଛି । ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଭଲ ଶୁଦ୍ଧ ପାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ବିକଳ୍ପ ନ ଉଠୁ । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ସବୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସବୁଆଡୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଦୂରେଇ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୋ ସହ ଯୋଗ ଲଗାଇ ଲଗାଇ ପାତ୍ରକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଅ ଯାହାଦ୍ୱାରା ରତ୍ନ ଧାରଣ ହୋଇପାରିବ । ପୁଣି ଅନ୍ୟକୁ ଦାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବେ । ଭାରତକୁ ମହାଦାନୀ କୁହାଯାଏ, ସ୍ଥୁଳ ଧନ ଦାନ ତ' ବହୁତ ଲୋକ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ ଅଟେ । ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ରହିଛି ତାହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ରହୁ । ଆମେ ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟୁ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ହୋଇଥାଏ । ଏମ୍ ଅବଜେକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ' ବାବା କହିଦେଇଛନ୍ତି । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପିଲାମାନଙ୍କ କାମ । ତେବେ ଯାଇ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ । କୌଣସି ବି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବା ବିକଳ୍ପ ଯେପରି ନ ଆସୁ । ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରୁହନ୍ତି । ସିଏ ସବୁକଥା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାବୁଛ ବାବା ଆମକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ' ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଠିକାର ବାସିନ୍ଦା ଅଟେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ହଦ୍ ବେହଦରୁ ଉଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯାଅ । ସଂକଳ୍ପ ବିକଳ୍ପ କିଛି ମଧ୍ୟ ନ ଆସୁ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପରିଶ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହାତରେ କାମ କର, ବୁଦ୍ଧିରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ରହୁ ଏଭଳି ସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ । ଗୃହସ୍ଥି ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଗୃହସ୍ଥିମାନେ ଯେତେ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଆଶ୍ରମରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେତେ ଧାରଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ□ର ଚଳାଇଲାବାଲା, ମୁରଲୀ ଚଳାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପଢ଼ିଲାବାଲା ଉଚ୍ଚକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଆଗକୁ ତୁମକୁ ସବୁ ଜଣାପଡ଼ିବ । ବାବା ବିଲ୍‌କୁଲ ଠିକ୍ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ଆମକୁ ଯିଏ ପଢ଼ାଉଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ମାୟା ଖାଇଗଲା । ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ଏକଦମ୍ ହପ୍ କରିଦେଲା (ଗିଳିଦେଲା) । ସେମାନେ ଏବେ ଆଉ ନାହାଁନ୍ତି । ମାୟାବୀ ଟ୍ରେଟର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେଟର୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପୁଣି କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଯାଇ ଶରଣ ନିଅନ୍ତି । ଯିଏ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ବାବା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ବାବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଟନ୍ତି । ଆମକୁ ଶିଖାଇ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସବୁକିଛି ମିଳିଯାଏ । କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ନଥାଏ ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା । ସେଠାରେ ଏଭଳି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନଥାଏ ଯାହା ତୁମ ପାଖରେ ନଥିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ପଦ ମିଳିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏଭଳି କଥା ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ପୂଜାରୀ । ଏଠାରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ବାବା ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି କି ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭାରତକୁ ବହୁତ ଭଲ ସମ୍ଭାଳିବାରେ ନିମି□ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥାଆନ୍ତି ।

ଏବେ ତ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଯିଏ ପୂଜାରୀ ଥିଲ ପୁଣି ପୂଜ୍ୟ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ରହୁ ଏବଂ ତୁମେ ବୁଝାଇବା ଜାରି ରଖ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ହିଁ ସାରା କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ମିଠା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ ନା । ମାୟାର ତୁଫାନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସିଥାଏ । ସବୁକିଛି ସହନ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ତୁଫାନ ସବୁ ଚାଲିଯିବ । ହାତମତାଇର ଖେଳ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ନା । ମୁହଲରା (ପାଟିରେ କିଛି ବସ୍ତୁ) ପକାଉଥିଲେ, ମାୟା ଚାଲି ଯାଉଥିଲା ମୁହଲରା ବାହାର କଲେ ହିଁ ମାୟା ଆସିଥାଏ । ଯେପରି ଲାଜକୁଳି ଲତା । ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ଝାଉଁଳିଯାଏ । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପାଠ ପଢୁ ପଢୁ ମାୟା ପୁଣି ତଳକୁ ଖସାଇଦିଏ ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା-ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇ ମନେ କର ତେବେ ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯିବ । ଯଦି ଶରୀର ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ତେବେ ଦୃଷ୍ଟି କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଯିବ ? ଏଭଳି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଶୁଣି କରି ବେହୋସ୍ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲିଥାଏ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ପାଇଥାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା କିଛି ପଢ଼ିଛ ସେସବୁକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ବାକି ଯାହା କେବେ ପଢ଼ିନାହଁ ତାହା ଶୁଣ ଏବଂ ମନେ ପକାଅ । ତାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ତୁମେ ରାଜଋଷି ଅଟ ନା । ଜଟା ଖୋଲା ରହୁ ଏବଂ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଅ । ସାଧୁ-ସନ୍ଥମାନେ ଯାହା ଶୁଣାନ୍ତି ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ମୁରଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ତ ଜ୍ଞାନ ମୁରଲୀର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ରହେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ନା ଜ୍ଞାନର ନା ଭକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଜ୍ଞାନଦାତା କେବଳ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନରତ୍ନକୁ ଧାରଣ କରି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ହଦ୍ ଏବଂ ବେହଦରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବା ବିକଳ୍ପ ଆସୁନଥିବ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁଥିବ ।

(୨) ମାୟାର ତୁଫାନ୍‌ରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ମୁଖରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ରୂପୀ ମୁହଲରା ରଖିବାକୁ ହେବ । ସବୁ କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ହେବ । ଲାଜକୁଳିଲତା ଭଳି ହେବାର ନାହିଁ କି ମାୟାଠାରୁ ପରାସ୍ତ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସବୁ ପ୍ରକାରର ସ□ାକୁ ସହଯୋଗୀ କରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ଖୋଲୁଥିବା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପରଦା ସେତେବେଳେ ଖୋଲିବ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସ□ା ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ଏକତ୍ର ହୋଇ କହିବେ ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ□ା, ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ□ା ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ□ା ଯଦି କିଛି ଥାଏ ତେବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ପରମାତ୍ମ ସ□ା ହିଁ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମ□ ଉପରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଏହିଭଳି ସ୍ନେହ ମିଳନ କରନ୍ତୁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ନିକଟକୁ ଆଣ, ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ କରାଅ । ତୁମର ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚୁମ୍ବକ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ଏକା ସାଥୀରେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ବାବାଙ୍କର ମ□ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପହ□ିବେ । ତେଣୁ ଏବେ ଅନ୍ତିମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ହୀରୋ ପାର୍ଟ କରିବାରେ ନିମି□ ହେବାର ସେବା କର, ତେବେ କୁହାଯିବ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସେବାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା—
ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଲିଫ୍ଟ ।